

betegnede Forretninger, forudsat, at de fornødne Midler komme tilstede; thi Indenrigsministeriet kan, saaledes som det nu er organiseret, og med den Arbeidskraft, vi have, i Forhold til det overordentlige store Arbejde, som allerede paaligger samme, ikke taale noget Tillæg i Forretninger. Men naar der bliver stillet de fornødne Midler til Raadighed, har jeg ikke Noget at erindre imod denne Del af Vædringsforslaget. Jeg kan selvfølgelig ikke tiltræde det Vædringsforslag, der er stillet af det ærede Mindretal, der jo væsentlig gaar ud paa at lægge Forretningerne til Indenrigsministeriet, uden at give noget Vederlag derfor. — Det er de Bemærkninger, som denne Del af Forslaget giver mig Anledning til.

Den fungerende Formand (Krieger):

Jeg vil med Hensyn til den høitærede Indenrigsministers sidste Bemærkning, blot fremhæve, at Underændringsforslaget under Nr. 31, strengt taget, om end indirekte, saa dog aldeles bestemt, er afgjort ved Forkastelsen af Underændringsforslaget under Nr. 22. Underændringsforslaget under Nr. 22 stod i umiddelbar Forbindelse med Underændringsforslaget under Nr. 31; men saaledes som Forholdene vare, kunde Afstemningen ikke foregaa paa anden Maade, end ifet, og hvis det ærede Mindretal ikke udtrykkelig frastalder Underændringsforslaget, saa har jeg ikke Noget imod, at det kommer til Afstemning.

Ordføreren (Ussing):

Med Hensyn til, hvad den høitærede Indenrigsminister bemærkede angaaende Udvalgets Vædringsforslag under Nr. 25, da har hans Anskuelse derom været delt af mange af Udvalgets Medlemmer. Der er flere af Udvalgets Medlemmer, som have været ganske enige om, at det vilde være i høj Grad ønskeligt, at disse Opgjørelser foregik saa hyppig som muligt, og som ogsaa have troet, at der ikke kunde være nogen Betænkelighed ved at fastsætte dette paa den Maade, det er ifet i Lovforslaget; men der var, som det allerede er bemærket af den ærede Ordfører for Mindretallet, andre Medlemmer, der vare af den Mening, at dette ved flere Sparekasser, saaledes som disse engang ere indrettede, vilde være at paalægge de paagældende Bestyrere for stor en Byrde, og de Hensyn, der i det Hele have været de ledende for Udvalget under Behandlingen af denne Sag, have derfor bragt os til at indskrænke Lovens Bestemmelser paa den af os foreslaaede Maade. Vi have frygtet for at foreslaa en almenlydig Regel, der er saa vidtgaaende som Lovforslagets, for alle de forskjellige Arter af Sparekasser, der jo indbyrdes ere saa overordentlig forskjelligartede, naar det ikke maatte anses for absolut nødvendigt, og vi have derfor troet at burde indskrænke os til at foreslaa det paabudt, at Opgjørelser skal ife hvert Halvaar. Samvittighedsfulde Sparekassebestyrere, der ifølge

deres Forhold ville se sig iftand dertil, ville naturligvis ikke undlade at foretage Opgjørelserne hyppigere, naar de kunne det. — Hvad Vædringsforslaget under Nr. 29 angaar, da har jeg igaar tilladt mig at fremsætte de Grunde, af hvilke man har ment, at det vilde være rigtigere at fastsætte en Straf for Undladelse af Oplydelse af den Pligt, der er paalagt Bestyrerne i Slutningen af § 3, iftedet for at paalægge dem en Erstatning for det Tilfælde, der viser sig at være en Underbalance. Den høitærede Indenrigsminister mente, at dette Sidste maatte anses som mere betryggende. Saa, det vilde jo for det Første afhænge af, hvorvidt de Paagældende virkelig besad Noget. Man kunde jo let tænke sig Sparekassebestyrere, der i Virkeligheden Intet eiede, hvor altsaa denne Erstatningspligt ikke vilde have synderlig Betydning. Men dernæst maa man ogsaa betænke, at denne Bestemmelse kun skal komme til Anvendelse i de Tilfælde, hvor der viser sig en Underbalance. Men hvor der derimod ingen Underbalance er, er det forekommet os, at dog Undladelser af Oplydelsen af denne Pligt ikke burde være uden Virkning, hvad den vil blive ifølge Lovforslaget, og, som jeg tillod mig at bemærke igaar, har i det Hele denne Bestemmelse været os imod, fordi det forekom os, at Virkningen egentlig ikke stod i det rette Forhold til Forsæelsen, at den ikke svarede ret dertil. Den høitærede Indenrigsminister spurgte, om vi havde tænkt os, at en Bestyrer, der var blevet straffet, efter Udvalgets Forslag kunde vedblive at være Bestyrer. Idet der Intet er fastsat i vort Vædringsforslag om en Forbrydelse af Bestillingen som Bestyrer, vilde det formentlig ikke kunne være en Følge af en saadan Strafs Anvendelse. Bestillingen skal fortabes. Man kan da ogsaa let, synes mig, tænke sig Tilfælde, hvor der kunde være begaaet Overtrædelser, som vel kunde være afføede ved den idømte Straf, uden at det egentlig skulde være nødvendigt at remove den Paagældende fra hans Bestilling. Forøvrigt indeholdt jo vort Forslag til § 1, som imidlertid igaar blev forkastet her i Thinget, en Bemyndigelse for Ministeren til, hvor han fandt det nødvendigt, at foretage en saadan Removering af de paagældende Medlemmer af Bestyrelsen. — Med Hensyn til Mindretallets Forslag under Nr. 31

Den fungerende Formand (Krieger):

Med den ærede Ordførers Tilladelse vil jeg bemærke, at det er mig meddelt, at Forslaget er frastaldet af Mindretallet. Da der neppe er Spørgsmaal om at optage det (Ophold), er det altsaa bortfaldet.

Ordføreren (Ussing):

Jeg har da endnu kun at omtale Mindretallets Forslag under Nr. 34. Det, som vi have imod dette Forslag, er ganske simpelt kun det, at det forekommer os, at,